

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilogi ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni«. A. Gabršček vsak dan od 8. ure, zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglosi in poslanice se računijo po pet- vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob neplah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglašje je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

„Narodna prosveta“.

Na drugem mestu prijavljamo, da priredi dramatični odsek »Narodne prosvete« dne 29. t. m. v dvorani »Trgovskega doma« prvo dramatično predstavo. S tem prične to velevažno društvo z delovanjem tudi na tem polju.

Naglašali smo ob postanku tega društva nujno potrebo istega, kajti ako smo kje zaostali, smo zaostali baš pri delu, ki meri na izobrazbo našega ljudstva. Ni seveda manjkalo tudi med nami nezaupljivosti v vspehe društva s tako obširnim delokrogom, kakoršen mu je dan po pravilih.

No, že prvi korak, ki ga je storilo društvo z ustanovitvijo javne ljudske knjižnice v Gorici, je znatno zmanjšal to nezaupljivost; kajti zanimanje za to knjižnico je že danes v prvem početku tako veliko, da smo opravičeni glede na razvoj iste gojiti najlepše nade. Kakor je že danes gotovo, da se polagoma razvije ljudska knjižnica v Gorici v veliko vzorno ljudsko knjižnico, katere dobrot se bode z vso vnemo udeleževalo naše slovensko ljudstvo v mestu brez razlike slojev, tako pa moremo tudi že danes brez vsake nezaupljivosti zreti nasproti nadaljnim korakom društva, ki bodo sledili drug za drugim v razširjevanje ljudske izobrazbe, ako najde društvo le dovolj opore pri vseh za sodelovanje in podporo poklicanih faktorjih.

O drugem koraku »Narodne prosvete« bomo imeli, kakor uvodoma omenjeno, v kratkem priliko soditi, in ne dvomimo, da nas čaka tudi tu gotov uspeh, ki bode služil v vspodbujanje za napredovanje na polju dosedaj v Gorici toli zanemarjene dramatike. Marsikdo je našel hibo v tem, da si je ravno »Narodna prosveta« naprtla tudi veletežavno nalogo dramatičnega društva v našem mestu, da-si je prav dramatiki pripisovati velik vpliv na razširjevanje duševnega obzorja posamez-

nika. Navajali so se vsi mogoči pomisli proti temu, da bi prevzela »Narodna prosveta« tudi to nalogo na svoje rame, da-si je danes v Gorici razmeroma še malo delavnih močij, katere cepiti bi znalo postati usodno za vspehe v tem in onem oziru. Prepričani smo, da bode moglo društvo s svojim delovanjem pokazati, da so bili oni pomisli neopravičeni, in da je kos vsem postavljenim si nalogam.

Prav na dramatičnem polju smo goriški Slovenci v zadnjih letih sila nazadovali. Omejeni smo bili na nekatere hudo diletantske predstave, ki so stale po vrednosti za onimi v prejšnjih letih. In danes, ko vidno napreduje slovenski življenj v našem mestu, je skrajni čas misliti na kaj boljšega v tem pogledu. Dramatični odsek »Narodne prosvete« je prevzel nalogo sistematičnega gojenja dramatike v našem mestu. Naše občinstvo gotovo z veseljem pozdravi ta korak kot nov napredek na kulturnem polju; saj so je leta in leta bridko občutila praznosta v tem oziru. Dočim se po drugih mestih, kjer bivajo Slovenci, marljivo goji dramatika, ter moremo vsak čas čitati o vseh, ki so jih tam dosegli tudi večje in težavnejše predstave, se nismo mogli mi pokazati takorekoč z ničemer. Je to sramotno za mesto, v katerem je slovenski življenj tako močan, kakor danes v Gorici. Zaraditga ni dvoma, da imamo pričakovati od strani našega občinstva iz mesta in bližnje okolice gorko zanimanje za delovanje dramatičnega odseka »Narodne prosvete«, ki se gotovo požuri, da že prvič opraviči vanj postavljene nade. Dramatični odsek »Narodne prosvete« ima orati ledino bodočemu slovenskemu gledališču v Gorici. Velika kulturna naloga je to, vredna vsake podpore. Opozorjamo vsled tega na tem mestu naše slovensko občinstvo na prizadevanja tega odseka, da se zavé svojih dolžnostij, napram tem prizadevanjem. Čimveč podpore in čimveč uspehov doseže navedeni drama-

tični odsek, tem hitreje bode korakal dalje po začrtani si poti, tim preje dobimo dramatično šolo v našem mestu in ž njo dobre dramatične predstave, s katerimi se bomo lahko pokazali pred slovensko javnostjo, tim bližje bomo uresničenju slovenskega gledališča v naši Gorici. Nikakor nismo v tem pogledu preoptimistični; marsikdo bo namreč zmajal z glavo ob misli na slovensko gledališče v Gorici. Marsikaj, kar imamo že danes v Gorici, je svojčas naletelo na odpor ozkosrčnežev, danes pa stoji in napreduje tako, da morajo tudi ti ozkosrčneži priznavati vspehe. Tako je tudi s tem vprašanjem. Treba je le resnega dela in dobre volje. Ako tudi dramatični odsek že v pričetku doseže ono zanimanje, ki ga je dosegla ljudska knjižnica, bode to imelo gori navedene vspehe, s tem se ojači tudi »Narodna prosveta«, da se loti s tim večjo vnemo nadaljnega dela na polju ljudske izobrazbe, pčtom katere edino pridemo do svobode in napredka.

Zanimanje za »Narodno prosveto« in njene naprave bode merilo zavednosti goriških Slovencev.

Prešernov spomenik v Ljubljano!

Rojaki! »Prešernu spomenik v Ljubljani!« Ta glas je pred nekimi leti krepko zadonel in se razlegal po vseh pokrajinah slovenskih. To ni bil glas vpijočega v puščavi. Veselo je odmeval v srcih rodoljubnih slovenskih sinov in hčera. Saj je ta glas samo duška dajal iskreni želji, ki jo je že zdavnaj na tihem gojila vsaka verna duša slovenska.

Ta želja se nam je izpolnila; čast in hvala vsem, ki so, po svoji zmožnosti, v to pripomogli. Samcega sebe časti narod, ko časti in slavi svoje odlične može, ki mu delajo čast pred svetom; s tem kaže, da jih je vreden. Prešernov spomenik je gotov; slava umetniku, gospodu Zajcu, ki je tako izvrstno izvršil svojo častno nalogo! Ko v ces.

livarni dunajski zagledaš bronastega moža, oveseli se ti duša: Glejte ga, to je naš Prešeren!

Prešernov spomenik imamo, ali še ne tam, kjer je edino pravo mesto njegovo, v stolici slovenske domovine, v beli Ljubljani! Tu naj se na najlepšem prostoru, ki ga ima mesto ljubljansko, postavi na ponosno vzvišeno stalo na ogled domačinu in tujcu.

Nemški narod se pripravlja letos sijajno slaviti svojega Schillerja po vseh delih sveta, koder se glasi nemška govornica. Ravno prav: Nemci Schillerja, Slovenci Prešerna! Kar je njim njih Schiller, to je nam naš Prešeren, in še več!

Ali v ta namen je potreba še, kakor se mi je dejalo, 20.000 kron.

Na noge torej, Slovenci in Slovenke! V Prešernovem imenu vsaj bodimo složni! Z veseljem sezimo vsak v svojo domačo hranilnico, prostorno ali uborno, ter izkažimo s primernim darom svojo hvaležnost in ljubezen našemu Prešernu!

Ne bilo bi nam v čast, ko bi imel spomenik shranjen biti v livarni, mesto da se postavi, kamor je določen.

Kjer se slovenska čuje govornica, pokladajmo dari mu na oltar; gospod in kmet, mladenič in devica, otrok in mati svoj prinesi dar! En duh, en glas! Ves rod slovenski vstani: Prešernov spomenik naj bo v Ljubljani!

Josip Stritar.

Organizacija slovenskih književnikov in časnikarjev.

Slednjič je prišlo tudi do te organizacije. Slovenski časnikarji so zlasti tekom zadnji let razpravljali o važnosti organizacij, pisalo se je o najrazličnejših združitvah ter povdarjalo potrebo istih — ali tisti, ki so pisali, sami niso bili organizirani. Nò, v našem časnikarstvu štejemo šele v zadnejših

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.
(Dalje.)

„Uzurpator se je izkrcal na Francoskem, pri Antibesu, v zalivu Juan, dvestoinpetdeset milj od Parisa dne 1. marca, a vi izveste to šele danes, dne 3. marca!... Eh, gospod, to, kar mi pripovedujete, je nemogoče; dobili ste napačna poročila, ali pa ste blazni.“

„Žalibog je to le preveč resnično, sire.“

Ludovik XVIII. napravi gesto jeze in strahu ter skoči kvišku, kakor da je zadel ta nepričakovani udarec zajedno njegovo srce in njegovo obličje.

„Na Francoskem,“ vsklikne, „uzurpator na Francoskem! Toda ali se vendar ni pazilo na tega človeka? Toda kdo ve, morda je vladalo med njim in mojimi dvorjani sporazumljenje?“

„O sire,“ reče vojvoda de Blacas, „moža, kakor je gospod Dandre, ni mogoče dolžiti izdaje. Sire, vsi smo bili slepi, in policijski minister je samo delil splošno slepoto, to je vse.“

„Toda...“ pravi Villefort; nato se nenkrat prekine. „O, oprostite, oprostite, sire,“ nadaljuje, poklonivši se, „premagala me je moja strast.“

„Govorite, gospod, govorite pogumno,“ pravi kralj. „Vi jedini ste nas obvestili o nevarnosti, pomagajte nam zdaj iskati sredstvo proti nji.“

„Sire,“ pravi Villefort, „uzurpatorja v južnih pokrajinah sovražijo; če se je drznil tja, menim, da bi bilo zelo lahko nahujskati proti njemu Provence Languedoc.“

„Da, gotovo,“ pravi minister, „toda on se bliža skozi Gap in Sisteron.“

„On se bliža, on se bliža?“ pravi Ludovik XVIII. „Torej prodira proti Parisu?“

Policijski minister pritrdi s svojim molkom.

„In Dauphine, gospod,“ vpraša kralj Villeforta, „ali menite, da je mogoče nahujskati to kakor Provence?“

„Obžalujem, sire, da moram povedati Vašemu Veličanstvu žalostno resnico. Duh, ki vlada tam, je čisto tuj duhu, ki vlada v Provenci in Languedocu. Prebivalci gora so bonapartisti, sire.“

„Ha,“ zamrmra Ludovik XVIII., „prav je poučen. In koliko ljudi ima pri sebi?“

„Tega ne vem,“ pravi policijski minister.

„Kako, vi ne veste? Vi ste pozabili, izvedeti to važno okoliščino? Res, saj je brez pomena,“ pristavi s strupenim smehljajem.

„Sire, tega nisem mogel izvedeti. V poročilu je stala samo vest o izkrcanju in o potu, po katerem je krenil.“

„In kako ste vendar dobili to poročilo?“ vpraša kralj. Minister pobesi glavo, in živa rdečica oblije njegovo čelo.

„Po telegrafu, sire,“ zajecja.

Ludovik XVIII. stopi korak naprej in prekriža svoje roke kakor Napoleon.

„Torej,“ pravi, blod vsled jeze, „torej je premagalo tega moža sedem združenih armad in čudež neba me je posadil po petindvajsetih letih prognanstva na prestol mojih očetov, — tekom teh petindvajset let sem proučeval in analiziral ljudi in razmere te obljubljene mi Francije zato, da zadivja zdaj, ko sem dosegel cilj svojih želja, moč, ki sem jo imel v svoji oblasti, ter me uniči!“

„Sire, to je fatum,“ pravi minister.

„Pasti,“ nadaljuje Ludovik XVIII., ki je prvi premeril v svojem duhu prepad, v katerega se je pretila pogrezniti monarhija; „pasti in izvedeti za svoj padec po telegrafu, o, raje bi stopal na smrti oder svojega brata Ludovika XVI., kakor pa smešno po tuilerijskih stopnicah na cesto. Smešnost, gospod, ali veste, kaj je smešnost na Francoskem! Če še ne veste, izveste pač v kratkem.“

„Sire, sire,“ zajecja minister, „imejte usmiljenje z menoj.“

„Pridite bližje, gospod de Villefort,“ nadaljuje kralj, obrnivši se k mlademu možu, ki je stal nepremično v ozadju in z zanimanjem sledil pogovoru, „pridite bližje in povejte gospodu, da bi bil vse to, kar mu je ostalo neznano, vedel lahko že prej.“

„Sire, popolnoma nemogoče je bilo uganiti načrte, ki jih je skrival ta mož pred celim svetom.“

„Popolnoma nemogoče! Da, to je velika beseda, gospod; k nesreči je z velikimi besedami stvar prav ista kakor z velikimi možmi. Izkusil sem to. Čisto nemogoče ministru, ki ima administracijo, pisarne, agente, špijone in petnajst stotisoč frankov tajnega fonda, da, takemu človeku je čisto nemogoče vedeti, kaj se godi šestdeset milj od obali Francije! In glejte, ta gospod, ki nima na razpolago nobenega teh pripomočkov, ta gospod, navađen uradnik, je vedel o tem več, kakor vi z vso svojo policijo, in bi mi bil rešil mojo krono, če bi imel, kakor vi, pravico, rabiti telegraf.“

Pogled policijskega ministra se obrne z izrazom silne zlovoljnosti v Villeforta, ki povesi glavo v ponižnosti triumfujočega.

„Tega ne pravim za vas, Blacas,“ nadaljuje Ludovik XVIII., „kajti dasi niste razkrili tega sami, ste imeli vsaj dobro voljo

letih večje število časnikařev po poklicu. Kakor se število množi, toliko bolj se kaže potreba organizacije časnikarjev.

Casnikarstvo je vevavažna moč, zato pa bi bilo prav, da bi tudi dajala duševnim delavcem svojim primerne kruha. Tega doslej ni bilo, ali da bi bilo v bodoče, tako nalogo si je postavilo društvo književnikov in časnikarjev, ki se je osnovalo pred kratkim v Ljubljani, kakor smo poročali. Društvu je namen preskrbovati časnikarje in književnike po poklicu s podporami za slučaj bolezni, s posojili ter s pokojnino kakor tudi s preskrbo njihovih vdov in sirot.

Društvo računa z naslednjimi dohodki:

a) z ustanovninami po 200 K, ki jih plačajo ustanovniki;

b) z vpisnino 2 K, ki jo plača vsak pravi in podporni član;

c) s članarino, ki je določena za časnikarje in pisatelje po poklicu na 12 K na leto, za časnikarje in pisatelje, ki imajo še druge stalne službe in vsled tega ne bodo dobivali podpor iz pokojninskega in podpornega zaklada, na 6 K, in za podporne člane na 4 K na leto;

d) z darili, z volili in s čistimi dohodki javnih prirediteljev.

Za tekoče potrebščine sme odbor po določbi § 24. društvenih pravil porabljati samo dohodke iz vpisnine in članarine, ves drugi denar se mora naložiti kot društveni kapital. Tega kapitala se društvo sploh ne sme nikdar dotakniti, pač pa sme porabljati za podpore in pokojnine obresti. Društvo upa, da ustanovi na ta način tekom časa nedotakljiv kapital, ki bo dajal vsaj toliko obresti, da bodo slovenski književniki in časnikarji ter njih vdove in sirote zavarovani vsaj za silo.

Pri srečnejših narodih, kakor n. pr. Nemcih, pri Lahih, pri Francozih so književniki in časnikarji plačani dobro, to je primerno delu, ter so preskrbljeni za vse slučaje. Nò, mi se ne moremo meriti s takimi srečnimi narodi, toda tudi pri nas se lahko nekaj stori za časnikarje. Od časnikov ima dobiček marsikdo, in na uslugo so temu in onemu, branijo ga, priporočajo ga; v uredništvih se stori marsikomu kako ljubav, ki bi bila vredna plačila, na sploh je časnikarstvo na vse strani v korist narodu. Pri drugih narodih podpirajo časnikarje razni denarni zavodi, društva, zasebniki. Nekatera društva časnikarjev pri drugih narodih so dospela že prav do lepega imetja ter so časnikarji preskrbljeni za vse slučaje. Tudi naše društvo apeluje na rodoljube, denarne zavode itd., da bodo prispe-

vali z ustanovninami ali drugimi doneski. Naše časnikarstvo treba dvigniti; to pa se zgodi tim bolje, čim več dobrih časnikarjev bo na razpolago, kateri smejo upati, da se bo njihovo delo plačevalo vsaj približno tako, kakor pritiče, ter da se jih preskrbi vsaj za silo.

Društvo je neobhodno potrebno, zato pa upamo, da se bo prizadeta javnost ozirala manj ter mu pojde na roko. Koristi bo imel od tega ves narod.

DOPISI.

Iz Devina. — Širi se govorica, da bi bil jaz v zvezi z onim dopisom v „Soči“, kateri govori o konsumnem društvu v Devinu. Jaz sem bil ob nakupu omenjenega zemljišča, o katerem govori dopisnik v „Prim. Listu“, popolnoma obveščen, kaj in kako se namerava, kako bi potem napačno poročal? Stvar se je pričetkom pretiravala; zato sem ostal prvem posvetovanju v ozadju in se ga nisem udeležil. Pač pa sem koj drugega dne naprosil nekoga gospoda, kateri je sedaj član začasnega vodstva, naj blagovoli sklicati odbor zopet k posvetovanju, ker želim tudi jaz izreči svoje mnenje o tej zadevi. Posvetoval sem se tudi pri raznih gospodih, kateri so mi dali potrebno navodilo. Pri zopetnem posvetovanju sem pojasnil svoje mnenje, katero se je popolnoma strinjalo z onim začasnega vodstva ter ob enem svetoval navzočim, naj pristopijo k novemu društvu. Ostal sem v ozadju tudi vsled tega, ker sem spoznal, da se deluje — vsaj pred mano — bolj prikrito. Če pa je sploh kdo, ki bi znal, da sem jaz kaj govoril proti interesom novega društva, naj se kar oglasi. Za strankarske boje pa ni časa v Devinu, ampak je velika potreba dela, skrbnega dela v prid narodnim interesom! Zato naj tudi g. dopisnik „Prim. Lista“ stori svojo dolžnost v tem oziru, kakor nekdo drugi.

Devin, 16./4. 1905. Josip Sorč, nadučitelj.

Iz Biljane. — Proti dopisniku iz Biljane v „Soči“ in „Primorcu“ od predpreteklega tedna, ki je ožigosal oderuško postopanje katoliškega duhovnika Preantonija, prinaša „Primorski List“ z dne 13. t. m. dopis, oziroma izjavo kmetovo, ki naj bi proslavljala Preantonija kot velikega dobrotnika. Dobro vemo, da je kmetu vseeno, kaj obsega njegova izjava ter da bi pod pritiskom in v strahu, da ga gospodar ne vrže na cesto, podpisal še daljše izjave, če tudi bi se v istih proslavljalo Preantonija kot svetnika. Radi tega tudi ni vredno na izjavo odgovarjati, saj ljudje, ki poznajo Preantonija in okoliščine, v katerih se nahajajo njegovi koloni, vedo dobro, kaj je res in kaj ni res ter je dopisnik v „Soči“ in „Primorcu“ le resnico povedal.

Ni treba ne lagati ne obrekovati, saj ne manjka resnice, da se jo pove, to naj ve tudi

dopisnik „Primorskega Lista“, kakor tudi to, da če se on in njegov Preantoni ne bojita pekla, tem manje pa dopisnik „Soče“ in „Primorca“, kateri je morda boljši kristjan ter ima čistejšo vest kot ona oba, radi česar mu nad takim ravnanjem z ubogim kolonom ni mogoče molčati, čeprav prihaja isto od posvečenih gospodov.

Iz biljanske županije. — Občinske volitve, ki se imajo v naši občini v kratkem vršiti, dajejo povod uže mesece ponavljajočim se preprirom, ki razburjajo poprej vedno mirne občinarje. Osebe, ki hočejo tvoriti protizupanovo stranko, razvivajo najhujšo agitacijo ter napevajo vse sile, da bi prišle na vrhunec. Pred nadležnostjo teh agitatorjev nimajo volilci nikdar miru. Predz. o nastopanje in način, s katerim hočejo volilce zvabiti na svojo stran, presega že vse meje. V nedeljo dne 9. t. m. je prihrumelo na Brdice pod komando glavnega intriganta Zamarja iz Barbane, poleg par njegovih pristašev, tropa nahujskanih fantov z namenom agitirati med ondotnimi volilci. V tamošnji krčmi so začeli nekateri iz te zbrane družbe očitno zabavljati čez županovo stranko ter izzivati druge mirne pivece, večinoma volilce. Razume se, da jim ti na vse žaljive in hujskajoče besede niso ostali odgovora dolžni, ter so nekateri te predrzneže primerno zavrnili, kar pa tem junakom nikakor ni bilo po volji ter jih je tako razburilo, da so z zganjem in z brutalno silo skušali priti do cilja. Vročekrvni Zamarjev sin se je repenčil in napenjal na tak način, da je njegov oče lahko ponosen nanj. Le hladnokrvnosti napačenih se ima ta razgrajati zahvaliti, da je odnesel zdravo butico. Pero bi se ustavljalo napisati ostudne in nesramne besede, katere je bilo slišati iz ust tega lepega mladeniča, potem ko jo je moral iz krčme odkuriti. Ljudje so se nad takim podivjanim obnašanjem kar zgrazali ter trdili, da tako grdega zmerjanja niso imeli še nikdar priliko slišati. G. Miha Zamar, ki se tako zaganja v sedanjega župana ter mu skuša pri vsaki priložnosti jemati ugled, naj bi prvo pazil na razmere v svoji družini ter naučil svojega sina spodobnega obnašanja.

Vsakemu občinarju je znano, da Zamar brez prepira ne more živeti; v svojem prevelikem hrepenenju po županski stolici se je zaganjal že v prejšnje župane, zaganja se tudi v sedanjega; čuti, na kakšni stališču stoji on in njegova stranka, zato si skuša z najdrznejšo agitacijo pomagati. Veljati hoče kot pravi katoliški mož, kot tak, bi moral upoštevati postni čas ter moliti doma, ne pa voziti po krčmah nahujskane tolpe ter povzročevati prepri in očitno pohujšanje. Šlorenski volilci so mu jasno pokazali, da poznajo njegove sebične namene in da pri njih ne opravi nič, ne; se še tako napenja. Če imajo on in njegovi agitatorji le količikaj razumnosti, se menda ne bodo več drznili hoditi v Šloren in na Brdice ljudi nadlegovat.

Domače in razne novice.

Dramatični odsek „Narodne prosvete“ priredi dne 29. t. m. zvečer v dvorani „Trgovskega doma“ svojo prvo dramatično predstavo. Predstavljal se bo igra „Pri belem konjičku“ s tremi dejanji, ki jo sta spisala O. Blumenthal in G. Kademburg ter jo je prevel na slovensko Josip Mazi. Opozarja se sl. občinstvo iz mesta in bližnje okolice na ta prvi nastop mladega društva.

Več se objavi prihodnjič, kakor tudi po lepakih.

Preč. knez nadškofjskemu ordinarijatu so za pogorelce v Čepovanu došli naslednji darovi: Iz Boyca K 18, Livka K 12, Devina K 18, Dobrdo K 5-40, Brestovica K 10, Temnice K 5, Škrbine K 10, Jageršč K 12, Čez Soče K 16, Soče K 8, Plavij K 47, Krmina K 20-10, Marijana K 4, Bracana K 6, Koprive pri Krmini K 5, Mirnika K 11, Kronberga K 40, Cerkna K 40, Šebrelj K 20-28, Orehka K 12, Podmelca K 40, Volč K 15, Kamnega K 20, Oblok K 20, Stržišč K 10-85, Gradišča pri Soči K 19-38, Brume K 6-36, Romansa K 5-56, Topoljana K 10, Vileša K 5, Št. Petra K 26-26, Vrtojbe K 14-20, Sovodenj K 13-20, Renč K 22-34, Bilj K 10, Gradišča K 3, Vogrškega K 20, Plumičela K 44, Srpenice K 10, Grahovega K 10, Viskona K 2-64, Bornjana K 3-50, Komna (dekanat) K 122-34, Ločnika K 14-95, Fojane K 10, Št. Martina v Brdih K 8, Podgore K 25, Št. Florjana K 23, Cerovega K 10, Ogleja K 15-62, Sv. Križa K 15-53, Batuj K 10, Črnič K 9-48, Preč. mons. Cibič K 10, iz Gorice K 36, Solkana K 24-66, Preč. g. Kolavčič K 20, p. n. gosp. polkovnik Hanibal Grimer K 10, iz Grgarja K 35-53, Ravnice K 25, Ruttarsa K 4, Št. Lorena pri Moši K 23, Crauglio K 16, Stralsolda K 4, Terza K 12. Skupaj K 1130-58.

Odlikovanje barona Spauna. — Admiral baron Spaun, ki biva stalno v Gorici, je dobil od ruskega carja veliki križ reda Aleksandra Nevskega, od angleškega kralja pa veliki križ sv. Mihaela in sv. Jurija za zasluge, katere si je pridobil kot član komisije v znani halski aferi.

Dohod 7. lovškega bataljona. — 7. lovski bataljon pride v Gorico dne 28. t. m. ob 8.48 dopoldne. Tri kompanije odidejo v Kanal, jedna v Tolmin. Kakor čujemo, jih nameravajo v Kanalu jako slovesno sprejeti.

V Dornbergu priredi virorejsko društvo, združeno s prvaškimi, dne 7. maja t. l. pokušnjo navadnih in desertnih vin.

Isti dan bode skrbelo društvo „Naprej“, da ugotovi vsestransko vse udeležence, da prebijejo vsi izletniki v prvi majevi nedelji najlepše ure v prijaznem Dornbergu. Razna društva so se vže oglasila in poseben vlak je tudi vže zagotovljen. Torej vsi prvo majnikovo nedeljo v Dornbergu!

Iz Vrtojbe. — Pri čitalniški slavnosti dne 28. maja t. l. nastopi razen pevskega zbora iz Št. Andreža tudi pevski zbor iz Bilj.

(Dalje v prilogi.)

in ste vstrajali pri svojih slutnjah; kdo drugi bi bil morda smatral poročilo gospoda Villeforta za izrodek častihlepnosti.“

Ta stavek se je nanašal na besede policijskega ministra, ki jih je izrekel uro preje s tako samozavestjo.

Villefort je razumel kraljeve besede. Kdo drugi bi se bil udal morebiti pijanosti pohvale; toda on se je bal, da bi si ne napravil iz policijskega ministra nespravljivega sovražnika, dasi je čutil, da je vsekakor izgubljen. Minister, ki z vsemi svojimi sredstvi ni mogel uganiti Napoleonove skrivnosti, bi mogel uganiti v poslednjih dneh svojega smrtnega boja njegovo skrivnost; treba bi mu bilo samo zaslišati Dantesa. Mesto da bi pospešil ministrov padec, mu torej priskoči na pomoč.

„Sire,“ pravi Villefort, „hitrost, s katero se je izvršilo vse to, je Vašemu Veličanstvu dokaz, da bi bil mogel preprečiti ta dogodek jedini Bog s tem, da bi bil poslal na morje vihar. Kar p. pisuje Vaše Veličanstvo moji posebni pazljivosti in mojemu bistrenu očesu, to je bil samo slučaj. Kot zvest podanik sem porabil ta slučaj, to je cela moja zasluga. Ne pripisujte mi nikdar večje zasluge, kakor zaslužim, sire, da se ne vrnete k svojemu prvemu mnenju, katero ste gotovo gojili o meni.“

Policijski minister se zahvali mlademu možu z izrazovitim pogledom, in Villefort spozna, da je dosegel svoj namen, namreč, da si je pridobil prijatelja, na katerega se je mogel zanašati za vsak slučaj, da bi s tem izgubil ali zmanjšal kraljevo naklonjenost.

„Prav,“ pravi kralj. „In zdaj, gospoda,“ nadaljuje obrnivši se h gospodu Blacasu in policijskemu ministru, „vas ne potrebujem nič več; lahko odidete; kar je še storiti, to je stvar vojnega ministra.“

„K sreči moremo računati na armado, sire,“ pravi gospod de Blacas. „Vaše Veličanstvo ve, kako slikajo vsa poročila njeno vdanost napram vaši vladi.“

„Ne govorite mi o poročilih; zdaj vem, koliko jim imam zaupati, vojvoda. Toda še nekaj kar se tiče poročil, gospod

baron. Kaj ste izvedeli novega o dogodkih v ulici Saint-Jacques?“

„O dogodkih v ulici Saint-Jacques!“ reče Villefort, ki se ne more premagati.

Toda takoj se prekine.

„Oprostite, sire,“ pravi, „moja vdanost napram Vašemu Veličanstvu je vedno zopet vzrok, da pozabljam, ne sicer spoštovanja, katero gojim napram vam, kajti to je zapisano pregloko v moje srce, ampak pravila etikete.“

„Govorite in počnite, kar hočete,“ pravi Ludovik XVIII. „Danes ste si pridobili pravico vpraševati.“

„Sire,“ odvrne policijski minister, „baš danes sem prišel poročat Vašemu Veličanstvu, kar sem izvedel o tej zadevi, a zdaj je obrnilo Vaše Veličanstvo svojo pozornost na to strašno katastrofo. Zdaj so ta poročila za kralja tudi brez vsakega pomena.“

„Nasprotno, gospod, nasprotno,“ pravi Ludovik XVIII., „zdi se mi, da je ta zadeva v zvezi z ono, o kateri smo pravkar govorili, in smrt generala Quesnela nas dovede morda na sled velikega notranjega komplota.“

Pri imenu generala Quesnela Villefort vstrepeta.

„Res, sire, odvrne policijski minister, „vsa poročila podpirajo slutnjo, da ta smrt ni bila posledica samomora, kakor se je mislilo v pričetku, ampak da se je izvršil zavratni umor. Kolikor sem izvedel dosedaj, je prišel general kratko pred svojo smrtjo iz nekega bonapartističnega kluba. Isto jutro ga je obiskal neki neznanec ter ga povabil v ulico Saint-Jacques. K nesreči je generalov komornik, ki je tedaj, ko je prišel neznanec, baš friziral generala, sicer slišal, da je imenoval ulico Saint-Jacques, toda pozabil številko.“

Čim več poročil je podajal policijski minister kralju Ludoviku XVIII., tem bolj se je izpreminjala barva na obrazu Villefortovem, ki je takorekoč srkal besede z ministrovih ustnic.

Kralj se obrne k njemu.

„Gospod de Villefort, ali niste vi z menoj vred mnenja, da je pol general Quesnel, ki so ga smatrali za uzurpatorjevega privrženca, a je bil zvesto vdan meni, kot žrtev bonapartistične zarote?“

„Skoro gotovo se je zgodilo tako,“ odvrne Villefort; „toda ali ni znanega nič več?“

„Na sledi smo možu, ki je dogovoril z generalom ta sestanek.“

„Na sledi ste mu?“ ponovi Villefort.

„Da, sluga ga je opisal. Je to mož, star petdeset do dvaindeset let, rujav, črnook, z gostimi temnimi obrvmi in z zalizci. Na sebi je imel popolnoma zapeto modro suknjo in na prsih pripet trak reda častne Legije. Včeraj so videli nekega človeka, katerega opis se je popolnoma strinjal s tem, vendar so izgubili njegovo sled na oglu ulic Jussienne in Cog-Heron.“

Villefort se opre na naslonjalo fotelja, kajti pri vsaki besedi, katero je govoril minister, so se tresle njegove noge bolj in bolj ter ga komaj še držale pokonci; toda ko čuje, da je raznanec ubežal zasledovanju, prične zopet dihati prosteje.

„Tega človeka morate dobiti v pest, gospod,“ pravi kralj policijskemu ministru; „ker mi namreč vse vzbuja mnenje, da je bil general Quesnel, ki bi nam zdaj lahko mnogo koristil, umorjen, naj si bode od bonapartistov ali ne, hočem, da se kaznujejo njegovi morilci na najstrožji način.“

Villefort je moral napeti vse svoje moči, da ni izdal strahu, s katerim ga je navdalo to kraljevo povelje.

„Čudno je,“ nadaljuje kralj zbadljivo, „da policija meni, da je izvršila svojo nalogo, če le sporoči: „Izvršil se je umor,“ in da je storila vse, če pristavi: „Morilec smo na sledu.““

„Sire, upam, da zadovoljim Vaše Veličanstvo vsaj v tem oziru.“

„Prav, bomo videli. Ne maram vas zadrževati več časa, baron. Gospod de Villefort, vi ste gotovo utrujeni od dolgega

Pozor! — Občinstvo se opozarja, da je prodaja prekajenega mesa, posebno gnjati (pršutov), katera se vrši navadno veliki teden, podvržena užitnini, kakor vsaka prodaja mesa sploh, tudi ako prodajalec ni mesar ali drug obrtnik, ampak zasebnik. Vsakdo, kdor hoče torej prodajati gnjati (pršute), mora poprej to prijaviti finančni straži, v katere okrožje spada, kraj izročitve gnjati in plačati užitnino, sicer je kriv dohodarstvenega prestopka. Davkarja pa sprejema užitnino le v uradnih urah, to je od 8.—12. dopoldne in od 2.—4. popoldne. Ker pa posebno od velike srede do velikega četrta velika množica takih prodajalcev iz hribov prihaja v Gorico, in bi bil zadržek za kupčevanje s pršuti, ako bi vsak prodajalec moral čakati na uradno uro in iti k davkarji v Kapucinski ulici, se je poskrbelo, da se prijava in vplačevanje užitnine od srede 19. t. m. popoldne od četrta 20. t. m. opoldne more neprenehoma torej tudi celo noč vršiti v občinski mitnici na Solkanški cesti. Kdor tam prijavi prodajo mesa in plača užitnino, dobi boleto, s katero lahko potem precej začne kupčijo. Tu ni treba čakati do 8. ure jutraj. Kdor pa bode kupčeval brez bolete, se stori krivega dohodarstvenega prestopka in se bode strogo kaznoval.

Za zavarovanje delavcev. — Kakor je znano, hoče vlada razširiti dosedanje zavarovanje delavcev v bolezni in proti nezgodam tudi na one delavce, ki vsled starosti ali pa drugih vzrokov onemorejo ter ostanejo brez zaslužkov. Vlada je pozvala tudi trgovske zbornice, da bi se v tem pogledu izrekle. Da bi bil pa odgovor trgovskih zbornic soglasen, so prišle poizvedbe po raznih tovarnah, delavnicah in trgovinah. V ta namen hodijo tudi uradniki tuk. trgovske zbornice po tovarnah, delavnicah in trgovinah v svrhu poizvedovanja. Tovarnarji in trgovci naj gredo omenjenim uradnikom na roko ter jim dajo tudi podatke, katere zahtevajo od njih.

Duhovniške plače. — Za ureditev duhovniških plač bo potrebna ogromna svota 9 milijonov 300.000 K na leto. Vlada se je čudovito hitro odločila predložiti poslanski zbornici zakonski načrt, po katerem se zvišajo duhovnikom plače. Za kmeta nima denarja, je skopa, za ljudsko šolstvo noče prispevati, le če je v germanizatorične svrhe; za take reči ima denar, in pri povišanju plač duhovnikom je neznansko hitro pokazala, da ima denar na razpolago za nje — cerkveno politični ozir se jo vodili pri tem, kakor pravi vlada sama! — Duhovnikom ostanejo vsi dosedanja ogromni dohodki, vrhu tega jim bo pa še država štela tisočake. Za zavarovanje delavcev in privatnih uslužbencev jej ni mar, vsa resnična socialna vprašanja zavlačuje naša vlada, le če gre za duhovnike in grajščake, ima pa na razpolago vse, kar hočejo. — Vlada ima lahko stališče, ker je v poslanski zbornici vse polno takih poslancev, katere je poslala na Dunaj gonja iz farovža. Takrat se je reklo, da bodo delali za kmeta, delajo pa zase in za

svoje gospodarje po farovžih! — Osleparjeni kmet, čemu voliš take poslance?!

Kako daleč sega klerikalna hudobija. — Klerikalna agitacija sodnijsko obsojena. — V Črnem vrhu nad Idrijo so ustanovili dobro misleči možje mlekarstvo, proti kateri pa so — dasi je delala le v ljudski blagor — klerikalci napeli gonjo, ki je škodovala tako, da je prišla mlekarstva končno v konkurz. Klerikalci nočejo nikdar in nikjer nikakega skupnega dela, če ne kaže le njim dobiček, in kar ni samo njihovo, to bojkotirajo, pa če je še tako velike splošne koristi. V tem oziru so do skrajnosti dosledni. — Prišlo je do tega, da sta bila dva ugledna moža Iv. Lampe in Ivan Vidmar obtožena ali pred sodnijo kazni popolnoma oproščena. V obsežni razsodbi kranjske deželne sodnje se čita med drugim, da ko je bila mlekarstva zadruga na tem, da bi „lahko podelala vso množino mleka, razvilo se je nepričakovano — zadruga je namreč glasom pravil stala nad strankami — proti njej agitacija s strani klerikalne stranke; posledice te agitacije so se kmalu pokazale, kajti ostavilo je donašanje mleka toliko združnikov, da je mogla komaj po 30 kg mleka na dan podelati, kar pa je mnogo premalo. Te agitacije tudi nista obtožena zakrivila, marveč je bila le čin političnega nasprotstva proti napredni stranki pripadajočim združnikom, zlasti obtoženima načelnikom, katerega nasprotstva in agitacije pa obtožena ravno tako nista mogla odvrniti, kakor ni bilo v njuni, oziroma v moči zadruge, prisiliti združnike, da bi mleko še nadalje donašali. To agitacijo klerikalne stranke, na katero zadruga ni mogla naprej računati in katere nista ne načelnika ne zadruga z ničim provzročila, smatralo je sodišče tudi za nesrečo.“

To je res nesreča, velika nesreča, katere je kriva brezvestna klerikalna gonja.

Ta slučaj nam zopet kaže, kako dosledno delajo klerikalci proti vsemu, kar ni popolnoma v njih rokah. Če pogine še tako koristno in potrebno podjetje, kaj jim mari za to; še veselijo se takega propada, da morejo potem na tisto mesto postaviti oni kaj svojega, ako kaže, ako ne, pa naj ostane praznota.

Ta slučaj pa je tudi jako podučljiv za naprednjake. Naprednjaki so le predobri, preobzirni, prepustljivi ter naravnost podpirajo najrazličnejša klerikalna podjetja, dasi čutijo na vseh koncih in krajih, kako ostajajo klerikalci dosledno pri tem, da se imajo zavzemati le za to, kar je njihovo in sicer samo njihovo. Klerikalci naravnost bojkotirajo vse, kar je v naprednih rokah, naprednjaki pa jih kljub temu izdatno zalagajo z denarjem. Saj ni treba iti daleč, saj vidimo to v Gorici sami. Naši klerikalci rujejo proti naprednim zavodom in napravam, jih bojkotirajo, naprednjaki to vidijo, ali vseeno jim dajejo denar ob raznih prilikah ter podpirajo n. pr. še vedno klerikalno-laško „Krojaško zadrugo“. — Seveda bi bilo prav, da se dela na vseh takih poljih nekako vzajemno, ali klerikalci tega

očito nočejo, oni očito kažejo bojkot vsemu, kar je v naprednih rokah. — Kaj torej ostane? Edino le: Zob za zob! Napredne pozicije se morejo utrjevati le, če se naprednjaki začno ravnati po doslednosti klerikalcev. Zob za zob! — potem začno klerikalci že drugače piskati. Vsa popustljivost in prizanesljivost škoduje le tistim, ki popuščajo in prizanašajo! To treba imeti pred očmi!

G. župan Lutman v Št. Andrežu nam piše: Ni res, da je društvo za zavarovanje govede na obč. zboru dne 9. t. m. nameravalo izključiti nekega dobrega naprednega člana. — Res pa je, da oni dobri napredni gospodar niti član društva ni. Ni res, da v pravilih za zavarovanje govede ni določba, ki dovoljuje primerne nagrade za društvene posle. Res pa je, da § 38. črka b) to določuje. Ni res, da sem na omenjenem obč. zboru imenoval list „Soča“ umazano. Res pa sem rekel, da se društvo po nepotrebnem maže v Soči. Ni res, da moji privrženci pojo po krčmah laške pesmi, Res pa je, da ravno nekateri udje bralnega in pevskega društva v Št. Andrežu prav radi pojo laške pesmi. Z imeni sem pripravljen postreči, še slav. Isto želi. V Št. Andrežu, dne 14. aprila 1905. Andrej Lutman, župan.

Pripomba uredn. — Odgovor prepuščamo g. poročevalcu.

Vodovod v Gorici. — Če se sme še kaj verjeti temu, kar delajo v mestnem svetu in na magistratu, potem bi se smelo soditi, da smo vendar za korak bližje vodovodu za mesto ter da tvrdka Kurz & C. napravi končno vodovod. Seveda — če bi se smelo verjeti.

Sedaj se vozijo zopet na komisije in Mrzlek igra glavno ulogo. Odposlanci tvrde Kurz so tu — toda če bo iz teh komisij in iz tega ogledovanja kaj vode, na to pa je težko odgovoriti!

Punč jetnikov v kaznilnici. — Iz Gradišča 17. t. m. — Iz kaznilnice prihaja od večerajšnega jutra sem grozno javkanje in tulenje jetnikov, slišijo se medklici: „Abbasso il direttore, fuori il Malalan, fuori l'ispettore, evviva l'anarchia, abbasso la religione, siamo stufi di tante torture“ itd. Že od večerajšnega jutra nočejo zavživati nikakih jedil ter se protivijo delati. Vsi čuvaji so na mestu noč in dan. Danes je prišla iz Gorice še edna kompanija vojakov razen tu nastavljenih 32 mož, kateri jutri če ne že danes zasedejo kaznilnico ter se proglasi vojaška samouprava. Čuje se, da je mnogo jetnikov ranjenih. Ljudstvo je radi teh dogodkov razburjeno.

Izvedeli smo še od dobro poučene strani to-le: V Gradišču se zida vojašnica. Tje je hodilo na delo več kaznencev, ki so nosili s seboj kruh in ga zopet donašali s seboj v kaznilnico. Vodstvu to ni bilo všeč, radi tega je reklo občini, naj jim da sama kruh, da ostane kontrola lahka. Pokazalo se je, da je imel eden kaznencev v hlebu, iz katerega je vzel sredico, tobak, in bati se je bilo, da zne-sejo s saboj v cele tudi kake orodje. Ko je

reklo vodstvo, da ne pusti več nositi kruha ven in noter, je rekel jeden, da ne gre na delo. Radi tega so ga kaznovali, pozneje so prišli še 4 na vrsto. Na to ob času počitka so zahtevali kaznenci na vrtu, da se mora spustiti one štiri kaznovane, če ne se ne vrnejo v zapore. Ravnatelj je temu ugodil, ker se je bilo bati kaj hudega. Potem je bil mir. V nedeljo dopoldne na vrtu so padli nekateri kar nakrat na druge, katere so smatrali za nekeke ovaduhe, in pri tem je bilo 5 ranjenih. Nastal je krik in vik v kaznilnici. V ponedeljek dopoldne ravnatelj ni dovolil iti na vrt, radi česar je nastalo kričanje in več oken je bilo razbitih. — Ko je pa prišlo vojaštvo, so šli vojaki od cele do cele ter odvedli posamezne v delavnice. Šli so vsi mirno ter se prišli delo, le oni v posebnih zaporih so vpili nad njimi, da so izdajice itd.

Strossmayerjev pogreb. — Reški „Novi list“ poroča, da je imela vsa cerimonija prav jezuitski karakter. Škof Štadler je slikal v svojem govoru pokojnega svobodomiselnega Strossmayerja kot velikega jezuita in papista! Drugi so govorili tako, kakor na prižnici — vso pravo veljavo, ves pravi pomen Strossmayerjevega življenja in delovanja se je preziralo. Tako so ga slavili duhovniki. — Lepo in vznešeno pa je govoril splitski načelnik Millé. Solze so stale ljudem v očeh. Ali radi svojega govora ni bil povabljen na obed! „Furtimaši“ so storili vse, da bi pomanjšali veličino velikega moža.

Slovenske škofije niso poslale niti jednega duhovnika-odposlanca k pogrebu. Tako častijo prvega Jugoslavana in uzornega duhovnika. So pač zopet pokazali, da ne marajo narodno čutečih duhovnikov in pravih učencev Kristovih! Pokazalo se je v pravi luči vse klerikalno brezdomovinstvo in zametanje narodnosti. Narodnost je poganstvo, je učil Mišija. Po tem se ravna!

Dela pri železniškem mostu čez Sočo pri Solkanu vzbujajo vseobčo pozornost. Sedaj je napravljen že lep kos spodnjih del, in veliki oster, kolone in drugo da slutiti, kako kolosalno delo, nekaj izrednega, bo ta železniški most. Dne 7. t. m. je bil nastal pri teh delih kar nakrat ogenj. K sreči se ga je hitro pogasil, da ni niti govora o kaki škodi. Ali ta ogenj je bil tako skrivnosten in nastal je v takih okoliščinah, da je tvrdka, ki gradi most, hitro prosila ministerstvo, naj ji da za stražo orožnike. Dovoljenje je prišlo hitro, in s „stražita vedno dva orožnika most, kako o že poročali. Ali je nastal ogenj po nesreči ali je bil položen s hudobnim namenom, o tem se dosti ne preiskuje, govori pa se splošno o slednjem, dasi se je držalo vso reč s početka kolikor mogoče tajno. Pravijo, da bi bil zažgal neki laški delavec za nalašč, in sicer bi bil vzel v svoj hudobni namen bencin. — Straži se delo od takrat najskrbneje, in po noči je most razsvetljen. — Kakor čujemo, je določeno, da se za železniška dela ob mostu pri Sv. Luciji ne vzame nijednega laškega delavca.

pota, pojdite in si odpočijte. Vsekakor ste se nastanili pri svojem očetu?“

Villefortu se zvrti v glavi.

„Ne, sire,“ pravi, „nastanil sem se v hotelu Madrid, ulica Tournon.“

„Pa ste ga že videli?“

„Sire, takoj po svojem prihodu sem odhitel h gospodu vojvodi de Blacas.“

„A ga vsaj bodele videli?“

„Tega ne nameravam, sire.“

„Ah, da,“ pravi Ludovik XVIII. smehlja se, kakor da hoče dokazati, da teh vprašanj ni stavil brez namena, „pozabil sem, da sta si z gospodom Noirtierjem hladna in da je to nova žrtev, katero doprinašate rojalizmu in za katero vas moram poplačati.“

„Sire, dobrotljivost, katero mi izkazuje Vaše Veličanstvo, je plačilo, ki presega vse moje želje tako daleč, da nimam želiti ničesar več.“

„To je brez pomena, gospod; ne pozabimo vas, bodite brez skrbi; za zdaj (kralj vzame s svojih prsi križ Častne Legije) za zdaj vzemite od mene ta križ.“

„Sire,“ pravi Villefort, „Vaše Veličanstvo se moti, to je častniški križ.“

„Pri moji duši, gospod,“ pravi Ludovik XVIII., „vzemite ga, kakoršen je; jaz nimam časa, da bi vam dal poiskati drugega. Blacas, vi skrbite za to, da se napravi patent za gospoda Villeforta.“

Solza ponosnega veselja orosi oči Villefortove, ki vzame križ in ga pritisne na svoje ustnice.

„In s kakimi povelji me počasti zdaj Vaše Veličanstvo?“ vpraša.

„Odpočijte si najprej, kar vam je zelo potrebno, in pomnite, da mi v Parizu ne morete koristiti, dočim mi v Marseilleu lahko izkažete usluge največje važnosti.“

„Sire,“ odvrne Villefort in se pokloni, „v jedni uri zapustim Pariz.“

„Pojdite, gospod,“ pravi kralj, „in če bi vas kdaj pozabil, (spomin kraljev je kratek) me spomnite svoje osebe... Gospod baron, naročite, naj pokličejo vojnega ministra. Blacas, vi ostanite!“

„Ah, gospod,“ pravi policijski minister Villefortu, ko sta zapuščala Tuilerije, „vi ste zadeli ob pravo struno, in vaša sreča je zagotovljena!“

„Ali bode pa trajna?“ zamrmra Villefort, pozdravivši ministra, katerega karijera je bila končana, in iščeč z očmi voza, da bi se odpeljal v svoj hotel.

Najme si prvi voz, ki se pripelje mimo, sede vanj, se stisne v kot in se prepusti svojim častihlenim snom. V desetih minutah pride v svoje stanovanje. Naroči si zajutrek in konje, da mu bode mogoče odpotovati najkasneje v dveh urah, in baš sede k mizi, da bi zajutrekoval, ko potegne za zvonec močna roka. Komornik odpre vrata, in Villefort čuje imenovati svoje ime.

„Kdo vendar more vedeti, da sem tukaj?“ se vpraša mladi mož.

V tem hipu vstopi komornik.

„Torej,“ pravi Villefort, „kdo vendar je? Kdo je zvonil? Kdo je vprašal po meni?“

„Tujec, ki neče povedati svojega imena.“

„Kako? Tujec, ki neče povedati svojega imena? Kaj mi hoče ta tujec?“

„Govoriti hoče z gospodom.“

„Z menoj?“

„Da.“

„Ali je izrekel moje ime.“

„Doslovno.“

„In kakšne postave je ta tujec?“

„Mož je, star kakih petdeset let.“

„Majhen? Velik?“

„Približno tako velik kakor gospod.“

„Rujav ali plav?“

„Rujav, zelo rujav, s črnimi lasmi, črnimi očmi in črnimi obrvmi.“

„In oblečen,“ vpraša Villefort živahno, „kako je oblečen?“

„Ima dolgo modro suknjo, vso zapeto, in na prsih nosi križ Častne Legije.“

„To je on,“ si zamrmra Villefort in prebledi.

„Ej vraga,“ pravi mož, katerega smo pravkar opisali, prikazavši se med vrati, „kakšna navada pa je to! Ali je v Marseilleu običajno, da pustijo sinovi čakati svoje očete v prednjih sobah?“

„Oče moj!“ vsklikne Villefort. „Torej se nisem motil, sluté, da ste vi.“

„Če si torej slutil, da sem jaz,“ pravi novodošlec, postavi svojo palico v kot in položi klobuk na stol, „ti moram povedati, moj ljubi Gerard, da ni od tebe nikakor ljubeznivo, da me pušči tako čakati.“

„Pusti naju sama, Germain,“ pravi Villefort.

Komornik odide z vidnim začudenjem.

XII

Oče in sin.

Gospod Noirtier — kajti mož, ki je pravkar vstopil, je bil res on, — gleda za slugo, dokler ne zapre vrat za seboj, in jih odpre nato še enkrat, da bi videl, če ne priskakuje sluga v prednji sobi. Previdnost je bila tudi potrebna, kajti hitrost, s katero odskoči Germain, je bila dokaz, da sluga ni prost greha, radi katerega so naši prastariši izgubili raj. Gospod Noirtier zaklene zdaj lastnoročno vrata prednje sobe in spalnice ter poda Villefortu roko. Ta je sledil v svojem prese-

Promet vlakov na južni železnici o Velikonoči. — Veliko soboto odide osebni vlak 13/a, ki odhaja iz Trsta ob 12.30 pop., v dveh oddelkih iz Trsta do Gorice, in sicer odide drugi del vlaka ob 12.45 iz Trsta. Nadalje se stavi v promet pred osebnim vlakom 9/c predtrain od Trsta do Gorice z odhodom iz Trsta ob 4.25 pop. Ta vlak pojde čez Bivij ter dospe v Gorico ob 6.10 zvečer.

Na Velikonočno nedeljo vozi osebni vlak iz Trsta ob 6.12 zjutraj v dveh oddelkih, ločen s potniki v Tržič, Červinjan in Italijo, samo za Goriško progo.

Na Velikonočni ponedeljek bo vozil vlak 13/a iz Trsta ob 12.30 v dveh oddelkih iz Trsta v Gorico z odhodom, kakor 22. t. m. Iz Gorice pa bo vozil isti dan oddelni vlak št. 1009 ob 5.37 pop. in iz Tržiča ob 9.56 zvečer.

Dne 25. aprila bo vozil pred osebnim vlakom 9/c predtrain iz Trsta do Gorice čez Bivij, kakor 22. t. m.

Razven teh vlakov bodo vozili oba praznika tudi s 1. t. m. v veljavo stopivši zabavni vlaki; zabavni vlak v Miramar bo vozil le pri ugodnem vremenu.

Steklenica, vržena iz vlaka št. 1. med Sezano in Divačo na 12. t. m. zvečer pri čuvajnici št. 817., je zadela čuvaja v desno roko. K sreči mu ni prizadela veliko, ker je bil močno oblečen, ali ko bi bil stal le malce naprej na desno, bi ga bila zadela naravnost v glavo, in ubogi čuvaj bi bil nesrečen ali celo ubit. Železniško ravnateljstvo bi storilo prav, če bi s predpisi opozarjalo potnike, naj ne mečejo steklenic skozi okno.

Zanimiva razprava se je vršila v soboto pred tuk. okrožno sodnijo proti g. Školarisu iz Vipolže na ovadbo ex-župana Reje iz Kozane. Školaris je bil oproščen. Več o tej Rejevi zavrtnosti prihodnjič.

Poziv! — Dne 26. t. m. pojde komisija, izvoljena od c. kr. kmetijskega društva v Gorici, na Tirolsko nakupit plemenih bikov gorenjodoljskega plemena, kateri se porazdele na Krasu, v Vipavski dolini in v Brdih. Radi omejene svote denarja pa ne bode mogoče toliko plemenjakov nakupiti, kolikor jih ti kraji potrebujejo v smislu novega deželnega zakona za vinorejo. Zato se pozivljejo občine, kakor posamezni posestniki, ki žele imeti čistokrvne bike, krave ali telice tega plemena, naj odpošljejo s komisijo svojega odposlanca, ali pa pooblaste komisijo, da jim kupi živino po želji. Sprejme se pa naročila le onih strank, ki izročé denar pred odhodom komisije c. kr. kmetijskemu društvu v Gorici, ali pa komenskemu odseku tega društva. Z nakupom telic in krav bi pridelovali lahko doma čistokrvno plemeno živino, katera bi nesla lepih dohodkov, zato se posebno boljše posestnike v njih lastno, kakor tudi v občno korist posebno opozarja.

Komenski odsek c. kr. kmetijskega društva v Gorici.

Razglas. — Razpisujejo se 4 prostori, ustanovljeni od vis. deželnega zbora v spomin

rajnega deželnega glavarja Nj. E. grofa Franca Coronini-ja, za brezplačno zdravljenje v prvi morski kopelji v Gradežu štirih ubogih škrofuloznih ali rakitičnih dečkov oziroma deklic te dežele za letošnje dobo kopelji.

Prošnje, ki morajo biti opremljene z mnenjem občinskega zastopstva, spričevalom o cepljenju koz in spričevalom pristojnosti prosilcev v kako občino Goriške in Gradiške, kakor tudi s spričevalom ubožstva in zdravniškim spričevalom boleznih prosilcev, naj se vlagajo pri deželnem odboru do 15. maja t. m. Deželni odbor.

Tolminska hranilnica in posojilnica. — Vabilo k obnemu zboru, ki bode v nedeljo 30. aprila 1905. ob 3. uri popoldne v uradnih prostorih v Tolminu. — Dnevni red: 1. Nagovor in poročilo o računskem zaključku za leto 1904. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Slučajnosti. 4. Volitev načelnstva in nadzorstva. — V Tolminu 14. aprila 1905. — Načelnstvo.

Inozemska podjetja, ki se pečajo s prepovedano prodajo srečk in promes. — C. kr. finančno nadzorništvo v Gorici nam je poslalo dolg seznam inozemskih podjetij, ki se pečajo s prepovedano prodajo srečk in promes. Osobito nevarne so te-le tvrdke: 1. Fischer & Riess v Budimpešti (naslednika bivše tvrdke Maximilian Fischer v Monakovem.) — 2. Ungarische Bank und Wechselstuben-Aktiengesellschaft v Budimpešti osnovana od Arpada Balog. — Te tvrdki prodajata srečke na delno plačilo v novi, pa vendar le tudi po zakonu z leta 1878. kaznivi obliki, to je v obliki posojilnih ali pa pokladnih nagodb (Darlehens oder Depot-Verträge.) — 3. Schön & Breiter v Budimpešti. Ta tvrdka skuša spečati v Avstriji prepovedane ogerske srečke kraljice Elizabete po agentih na delno plačilo in hoče v svojih vabilih z opazko, da srečke Elizabetinega snatorija niso v Avstriji prepovedane, razredne srečke (Klassenlose), na nečist način občinstvo zapejati, češ da je promet s temi srečkami v Avstriji dovoljen. — 4. Weiser & Co. Bank-geschäft Globus v St. Gallnu na Švicarskem je zelo nevarna tvrdka, katera se peča s prodajo srečk v serijah in je že večkrat v časnikih oznanila objavila. Nje imetnik Josip Weiser je zet slaboglasnega Janeza Woytana, nekdanjega predstojnika, zaradi goljufij zaključene tvrdke za srečke „Austria“ v Duisburgu.

Zaprli so 19 letnega Josipa Vogriča iz Čepovana, ker je žalil redarje ter se jim zoperstavljal. Radi takih rečij je bil ta mladič že večkrat kaznovan.

Drzen berač. — Jos. Florean iz Ogleja je beračil po goriških gostilnah. Ko mu pa neke niso hoteli ničesar dati, je začeti grozil in zmerjati, vsled česar so ga aretirali.

Bralno in pevsko društvo „Miren“ v Mirnu vabi k veselici, katero priredi na velikonočni ponedeljek dne 24. aprila v veliki dvorani g. Budihne. Na vspeh govori, petje, deklamacija, godba, igra. Začetek točno ob 3. uri in pol popoldne. Po veselici ples, ki traja

do jutra. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Zlikovci. — Na Solkanski cesti so neznani zlikovci ponoči poškodovali 6 svetilk, vrgli z zida neki napis in neko naznanilo o prodaji zemljišča.

Slepar. — K trgovcu V. Zindorf v ulici Alvarez, kjer ima zalogo, je prišel te dni neki Nemec, rekoč, da naj mu da blaga, da ga bo prodajal. Zindorf mu je zaupal blaga za 57 K. Ali od tistega dne naprej ni bilo videti več Nemca. Vse iskanje za njim je zaman. Piše se S. Reiss, pri Zindorfu pa je povedal napačno ime.

Ponarejen denar. — Na tukajšnjem kolodvoru je kupil nekdo te dni vozni listek do Trsta z zlatom 20 frankov. Kasneje se je konstatovalo, da je denar ponarejen; tistega, ki je dal ta denar, pa ne poznajo.

Odbor društva „Vesno“ se obrača na vse p. n. trgovce, obrtnike, tiskarska podjetja, na vse zasebnike, na preč. duhovščino s prošnjo, naj se blagovolijo pri umetniških naročilih ozirati na „Vesno“.

N. pr.: pri načrtih za razglednice, za zunanjo in notranjo umetniško opremo knjig in brošur, za umetniško opremo tiskovin v splošnem, za umetniške plakate, inserate, štampilje, ex libris — znamenja, diplome, slike, ornamentalne kompozicije za različne predmete, za tapete itd.; dekorativno-plastični predmeti, n. pr. nippes, nagrobni spomeniki, itd.; načrti za interieurije; vsakovrstna umetna ženska ročna dela za profane in cerkvene namene, n. pr. za paravente, stenske dekoracije, oltarni namizni prtji, zastori itd. posebno dela v modernem tkanju in v aplikaciji.

Posredovanje se vrši na dvojni način:

1. Odbor odda izvršitev naročenega dela

enemu izmed izvršujočih članov;

2. odbor razpiše konkurenco za naročeno delo.

V vsakem posameznem slučaju odloča odbor po visokosti nagrade, ali naj se razpiše konkurenca, ali ne.

Konkurenco razpisati je mogoče le, če je za izvršitev naročila časa več nego 14 dni.

Odbor si je v svesti, da reši posredovalno nalogo v zadovoljnost naročiteljev.

Naročila naj se pošiljajo na naslov: „Vesna“, Družaj III., Thongasse 10.

Vojna med Rusi in Japonci.

Zadnje vesti.

Današnja poročila naznanjajo, da skuša Roždestvenski polastiti se otoka Formoza, ki bi mu služil za oporno točko pri operacijah. Rusi so baje pretrgali podmorski kabel pri Formozi.

Vrednost torpedovk.

Blížnja bitka na morju ne bo le najstrašnejša in največja, kar jih pomni svetovna zgodovina novejšega časa, ampak ta bitka po-

vzroči najbrže tudi velik preobrat v gradbi vojni ladij. V prvi vrsti se izpremené torpedovke in podvodni čolni. Ako se torpedovke v bodoči bitki ne obnesejo bolje ko pred Port Arturjem, potem najbrže kmalu izginejo. V pomorski bitki pred Port Arturjem dne 10. avgusta je bilo izstreljenih nad 100 torpedov, a zadel ni niti eden. En sam strel stane 2000 kron. Ogleduško službo, ki jo opravljajo torpedovke, bodo lahko opravljale cenejše ladje.

Lineičevo poročilo.

Petrograd, 15. aprila. Brzjavka generala Lineiča na carja Nikolaja z dne 14. t. m. se glasi: Dne 10. t. m. je odkrila naša konjenica v dolini reke Hun sovražnika, ki je stal na južnem pobočju gore Gaošan. Ko so naši sovražno pozicijo obšli od dveh strani, je naša konjenica prisilila Japonce, zapustiti svojo pozicijo ter se umakniti proti zapadu.

Pred bitko.

Iz Petrograda poročajo: Ladje Roždestvenskega so zopet združene. Skozi Sunsko otočje so plule v treh oddelkih. To tolmačijo v ruskih pomorskih krogih kot znamenje slabosti Japoncev, ki si niso upali napasti. V tem mnenju so tem bolj potrjeni, ko je pet japonskih križark plulo mimo ruskega brodogovora, ne da bi ga bili napadli. Japonci so bili torej spretno prevarjeni. Pričakuje se spopada obeh brodogovj koncem tega tedna in sicer že v japonskih vodah. Ob istem času bo združeno tretje brodogovje pod admiralom Nebogatovom pri Sundskih otokih. Za slučaj, da bo brodogovje Roždestvenskega poraženo v boju z Japonci, se admiral Nebogatov z ostanki tega brodogovja združi in iznova nastopi proti Japoncem. Ako pa zmaga Roždestvenski, bo admiral Nebogatov z največjo silo nasledoval poražene Japonce.

Pismo nekega častnika z oklopnice „Knez Suvarov“ poroča, da so admiral Roždestvenski in vsi častniki z moštvo vred odločni, žrtvovati sebe za čast in slavo Rusije in da naj v tej odločnosti ruskih mornarjev vidijo vsi Rusi najboljšo poročilo bodoče ruske zmage. To pismo je napravilo v Peterburgu najboljši vtis in zaupanje v uspeh ruskega brodogovja.

O japonski eskadri ni nobenega glasu — pač znamenje, kako resno se pripravljajo Japonci na spopad z Rusi! Sodi se, da eskadra Roždestvenskega ne bo mogla neovirano pluti skozi Formoško cesto, ker jo Japonci stogo stražijo.

Ruska eskadra, ki je štela ob svojem odhodu iz Rusije 18.000 mož, je izgubila na poti le 8 mož.

Podmorski čolni v bodoči pomorski bitki.

V bodoči pomorski bitki bodo prvokrat igrali vlogo podmorski čolni, kajti Roždestvenski ima na razpolago več teh novih, še nikdar ne poizkušanih bojnih sredstev, Japonci jih pa pošljejo v boj pet. S stališča mornariške tehnike je torej opravičeno zanimanje za bližajočo se pomorsko bitko.

nečenju vsemu zibanju svojega očeta in ni mogel priti do polne zavesti.

„Ali veš, moj ljubi Gerard,“ pravi mlademu možu s težko razumljivim smehljajem, „ali veš, da nisi videti baš vzradoščen, da me vidiš pred seboj?“

„Gotovo sem zelo vesel, oče,“ pravi Villefort, „toda čisto nič nisem slutil vašega obiska, ki me je jako iznenadil.“

„Toda, moj ljubi prijatelj,“ odvrne gospod Noirtier, „menim, da ti lahko rečem isto. Kako? Naznaniš mi, da praznuješ 28. februarju v Marsilleu svojo zaroko, in danes, 3. marca, si v Parizu?“

„Ne pritožuj se nad tem, da sem tukaj, oče,“ pravi Gerard, bližaje se očetu; „ne pritožuj se nad tem, kajti prišel sem zaradi vas in upam, da vas ta moja pot reši.“

„O resnično,“ pravi gospod Noirtier in se zlekne udobno v svojem naslonjaču, „resnično! Povejte mi vendar to, gospod uradnik, biti mora zelo zanimivo.“

„Oče moj, ali ste kaj slišali o nekem bonapartističnem klubu, ki ima svoje zbirališče v ulici Saint-Jacques?“

„Številka 53? Da, jaz sem njegov podpredsednik.“

„Oče moj, ob vaši hladnokrvnosti trepečem.“

„Kaj hočeš, moj ljubi? Če je moral človek zapustiti Goro, bežati iz Parisa na vozu sena in biti v okolici Bordeauxa obdan od Robespierresovih vohunov, se privadi marsičemu. Torej nadaljuj! No, kaj je s tem klubom v ulici Saint-Jacques?“

„Tja je bil izvoljen general Quesnel, in generala Quesnela, ki je zapustil ob devetih zvečer svoje stanovanje, so našli drugo jutro v Seini.“

„In kdo ti je povedal to lepo historijo?“

„Kralj sam, gospod.“

„Povej prav; v povračilo za tvojo historijo,“ nadaljuje Noirtier, „ti hočem povedati neko novico.“

„Menim, da že vem, kar mi hočete povedati, oče.“

„Ah, ti veš, da se je izkrcal Njegovo Veličanstvo cesar na Francoskem?“

„Tiho, oče, prosim vas, prvič zaradi vas in potem tudi zaradi mene; da, vedel sem to novico, vedel je celo prej, kakor vi, kajti zaradi nje sem prihitel v treh dneh iz Marsillea semkaj in nisem ničesar obžaloval bolj kakor to, da nisem mogel leteti tako hitro, kakor moje misli, ki so mi gorele v možganih.“

„V treh dnevih! Ali si blazen? Pred tremi dnevi cesar vendar še ni stopil na francoska tla.“

„Vendar sem vedel za njegov načrt.“

„In na kak način?“

„Potom nekega pisma, naslovljenega na vas z otoka Elbe.“

„Na me?“

„Na vas, in to pismo sem našel v žepu onega, kateri vam je je imel donesti. Če bi bilo prišlo to pismo v roke kakemu drugemu človeku, bi bili morda to urc vi že ustreljeni, oče moj.“

Villefortov oče se prične smejati.

„Glejte, glejte,“ pravi, „zdi se mi, da se je naučila restavracija od cesarstva hitro reševati svoje zadeve... Ustreljen, moj ljubi, kaj pa misliš! In kje je to pismo? Poznam te pre-dobro, da bi mislil, da mi more škodovati, če je v tvojih rokah.“

„Sežgal sem je in stal pri njem, dokler ni zgorelo do zadnjega koščka, kajti to pismo je bilo naša smrtna obsodba.“

„In ovira tvoje karijere,“ pravi Noirtier hladno; „da, to razumem; toda če si ti moj pokrovitelj, se mi ni bati ničesar.“

„Jaz vam hočem biti več, kakor pokrovitelj, oče, jaz vas hočem rešiti.“

„Ah, vraga! Stvar pričenja postajati dramatična. Govori jasneje!“

„Gospod, vrnila se h klubu v ulici Saint-Jacques.“

„Zdi se mi, da je ta klub gospodom pri policiji zelo na srcu. S svojim poizvedovanjem so ga morda našli.“

„Niso ga še našli, a so mu na sledu.“

„To je navadna beseda, poznam jo dobro; če se zaveda policija kake nemarnosti, pravi, da je na sledu, in vlada čaka potrpežljivo, dokler ne prizna policija z obličjem politega psa, da je sled izgubila.“

„Da, toda našli so mrtvo truplo; general Quesnel je bil usmrčen, in to se imenuje na celem svetu umor.“

„Umor, praviš? Tu se motiš. Nobenega dokaza ni, da je bil general umorjen. Vsak dan najdejo v Seini ljudi, ki skočijo notri ali iz obupa ali pa poginejo zato, ber ne znajo plavati.“

„Vi veste dobro, oče, da general ni skočil v Seino iz obupa in da se meseca februarja v nji nihče ne koplje. Ne, ne; ne hlinite se, gleda tega umora se ne da nič utajiti.“

„In kdo pravi, da je bil general umorjen?“

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

„Kralj sam.“

„Kralj! Mislim, da ima vendar toliko filozofičnega razuma, da ve, da se v politiki ne more govoriti o nikakem umoru. V politiki, moj ljubi, — to veš ti prav tako dobro, kakor jaz — v politiki ne živijo ljudje, ampak mišljenja, ne občutki, ampak koristi. V politiki ne umorimo človeka, ampak samo odstranimo oviro, to je vse. Ali hočeš vedeti, kako je s to zadevo? Hočem ti povedati. Mislili smo, da smemo generalu Quesnelu zaupati: bil nam je pripadec z otoka Elbe. Jeden izmed nas gre k njemu in ga povabi, naj pride k nekemu zborovanju v ulici Saint-Jacques, kjer dobi dobre prijatelje. On pride, razodenemo mu ves načrt; odpotovanje z Elbe, nameravano izkrcanje. Ko vse izve in vse razume, ko je poučen o vsem načrtu, se izda, da je rojalist. Vse se spogleda. General mora priseči, da bo molčati, in priseže, toda resnično na tak način, da se pravi skušati Boga, če človek prisega tako!

(Dalje pride.)

Rozdvestvenski o pomorski bitki.

Iz Petrograda se poroča: Inozemskim poročilom o pomorski bitki pri otokih Anambas se v štabu ruske mornarice ne pripisuje nobene važnosti, ker se splošno sodi, da se bitka vname šele v nekaj dneh. Sicer pa ne računajo v generalnem štabu s pravočasnim poročilom admirala Rozdvestvenskega o eventualni pomorski bitki, ker je admiral v zadnji brzjavki, ki jo je odposlal iz Singapora, izjavil, da bo Rusija slišala ali o pogibelnosti svojega brodovja ali o popolnem uničenju japonskega ladjevja.

Razgled po svetu.

Iz kriminalne ječe v Trstu pri jezuitih sta pobegnula dva tatova Iv. Siega in A. Jadrejčič. Predrla sta streho pralnice, zlezla na streho, od tam pa sta šla po strehah naprej, celo preko ceste sta skočila na drugo streho. Zlezla sta v neko podstrešno stanovanje ter se nekoliko preoblekla. Gospodinja je zapazila, da manjka obleke, ko se je vrnila, poklicala redarje, ki so šli loviti po strehah tatove. Jadrejčiča so kmalu vjeli, ali drugi je skakal naprej, in ko ga je prijel redar, se je unela borba med njima, redar je bil v nevarnosti, da ga pahne čez streho na cesto. Slednjič so tudi tega ukrotili.

Oropana denarna pisma. — Iz Celja poročajo, da so prišli na sled obširnemu oropanju pisem v poštini železniških vozov na progi Dunaj — Trst. Neki železniški čuvaj je našel pri Zidanem mostu zavitek, v katerem je bilo 800 pisem. Zavitek je oddal poštnemu oskrbniku v Zidanem mostu, ki je konstatiral, da so bila to večinoma denarna pisma po 400 K, 100 K itd., skupaj več tisoč kron.

Poleg je bila tudi neka dopisnica s poštnim pečatom od dne 8. aprila. Tako bo lahko dokazati, iz katerega ambulančnega voza so bila pisma vzeta.

Grško pošto ravnateljstvo je o tem že obveščeno. Uvedla se je tudi že obširna preiskava.

Tržaške bombe pred dunajsko sodnijo. — Dne 22. maja t. l. prične pred dunajskimi porotniki razprava proti štirim iredentovcem, ki so bili aretirani radi znane tržaške bombne afere. Obravnava bo trajala devet dni.

Potovanja v Dalmacijo. — „Orient-Verein“ je nastopil potovanje v Dalmacijo. Med udeležniki sta tudi poslanca Pogačnik in dr. Ferančič. Obiščejo tudi Cetinje, kjer jih sprejme črnogorski knez Nikolaj.

Slovansko društvo v Monakovem. — Iz Monakovega javljajo, da so tamkaj bivajoči Slovenci, Hrvatje in Srbi osnovali društvo „Ilirija“.

Otok Lokrum v Dalmaciji je kupila od dominikancev princezinja Elizabeta Windischgrätz za svoto 10.000 K.

Zastupil je svojega otroka v Splitu mlad trgovec P. Bonačič. Dal mu je sladčice, v katere je pomešal sribuin.

„Jack, razparalec trebuha.“ — Pred leti je vse govorilo o strašnem Jacku, razparalcu trebuha. V Londonu je bilo mnogo oseb na ta način umorjenih. V Newjorku so aretirali sedaj nekega Karola Hermana, o katerem se sodi, da bi bil razparalec trebuha. Baje je to sam priznal.

V čeneških je zadel iz Trsta došli parnik „Wurmbrand“ ob parnik „Bario“. Oba parnika sta močno poškodovana.

Stavka železničarjev v Italiji. — Dne 17. t. m. je zopet začela stavka železničarjev v Italiji. Ali stavka je začela povsod hkratu. V srednji Italiji se je isti dan promet vršil še redno. Na vlak, ki se je odpeljal iz Rima v Florenco, je bil velik naval tujcev. V Neaplju so speljali mašinisti stroje v shrambe, pogasili ogenj ter pričeli stavkati. Med železničarji pa ni edinosti glede stavke. Zato bržčas poneha kmalu, ne da bi železničarji kaj dosegli, na kar bi bil mir!

Vojaška priprava. — Zbornica poslancev je sprejela načrt zakona, s katerim se predrugečijo določbe glede vojaške priprave v mirnem času.

Odškodnina za vojaško pripravo je pre-nizka, dasi posamezne dežele, izvzemši Galicijo in Bukovino, same prispevajo. Tako je n. pr. l. 1899. vsa državna odškodnina za vojaško pripravo znašala 7 vinarjev od konja in kilometra. Država je plačala 726.339, dežele 722.009 kron.

Vse stroške za vojaško pripravo prevzame država in zviša odškodnino od konja pro kilometer povprek na 23,3 vinarjev. Do-čim je doslej voznik dobil od države za miljo, to je 7 1/2 kilometra in od dveh konj

90 vinarjev, dobi po novem zakonu povprek 3 krone 50 vinarjev. Ker je doslej z dežel-nim prispevkom znašala državna odškodnina ali plačilo k večjemu le 18 vinarjev za konja pro kilometer, bode v bodoče le nekoliko boljše. Poleg tega pa si dežele prihranijo ne-kaj stotisočakov.

Nova zvezda. — Kakor poroča londonski „Standard“, so opazili zvezdogledi v bližini streleca meglo, katero daje zvezda, katere je doslej še neznan. Obris zvezde so podobni peruti muhe. Sod se, da je to nebo telo jako veliko.

Premog stasoma preneha. — Sod se, da če se bo tako rabil premog, kakor današnji dan, da pride le prekmalu čas, ko ga zmanjka. An-gleži so bili radi tega v skrbeh pa so začeli računati. Po njihovih računih obsegajo premo-govniki do globočine 4000 čevljev 100.914, 687.167 ton premoga; v večjih globočinah seže do 5,239.433.980 ton. Na leto se ga izkoplje približno 230 milj. ton. V zadnjih le-tih se je izkopavanje povišalo za 2 1/2 %, iz-voz je porasel za 4 1/2 %. Po teh svojih raču-nih mislijo Angleži, da bodo mogli kriti svoje potrebe gled premoga ter vstreti svojim zu-nanjim naročnikom še približno tisoč let.

Promet z lesom med Avstrijo in Ogrsko.

(Iv. Rollett.)

Po dolgem času morem danes šele zopet nekaj pisati za »Sočo«. Sicer sem še dolžan nadaljevanje o riboreji, ali radi pomanjkanja časa nisem mogel skkončati nadaljevanja, storim pa to v kratkem.

Danes pa mi daje dosedaj še ne-ugašeno hrepenenje našega dualistič-nega brata na Ogrskem po carinski meji ob Litvi povod, podati izkaz o prometu z lesom med Avstrijo in Ogr-sko, hrepenenje, o katerem se sodi na Ogrskem, da se mora izpolniti. Čeprav ne izvajajo posledic iz preteklosti, živijo vendar le še na Ogrskem možje, ki se spominjajo, kako je bilo na Ogrskem okoli leta 1850. in 1860, ko je obstajala carinska meja, in kakšna je Ogrska dandanašnji brez te sedaj tako hlepno zahtevane meje. Tudi pisec teh vrst je poznal takratne razmere ter se spomi-nja še prav dobro tega, da se je prodajalo vino v mnogih krajih na Ogrskem po ceni, ki se skoro ne more imeno-vati cena, večje kvantitete pa so bile naravnost kalamiteta pri prodaji ter so šle po takih cenah, ki se morajo v pri-meri z današnjimi smatrati za darilo.

Ali privatnik ne more govoriti tu s svojimi doživljaji in nazeri, hočem torej vsem onim, ki se zanimajo za ta-kratne in sedanje razmere na Ogrskem, priporočiti spise ogrskega politika in statistika Natlekovicia.

Nó, kakor se vidi, hoče imeti da-našnji dan velik del Ogrske dejanski carinsko mejo; če pride do te, je druga reč, ter se tozadevna mnenja cepijo na široko; o tem debatirati, se pravi iz-gubljati čas.

Ali vsak avstrijski patriot pa se mora vprašati, kake nastanejo razmere v Avstriji, ako Ogrri res postavijo ca-rinsko mejo. To se mora vprašati še posebej vsak tovarnar in obrtnik. V resnici že preiskujejo to event. bodoče razmerje z Ogrsko velike industrijske vrste ter razmišljajo o njem.

Glede naše lesne industrije pa ni-sem še nič ne čital ne slišal, da bi se kdo pobrigal, kake nastanejo življenske razmere te industrije pri ev. ogrski ca-rinski meji v bodoče.

Kolikor je mogoče privatniku, sem si preskrbel sedanje prometno razmerje med Ogrsko in Avstrijo glede lesa in njega industrijskih produktov ter sem sestavil ta promet v nastopnem iz-kazu.

Avstrijski uvoz raznih lesnih vrst iz Ogrske v mc. v letu 1900.

Drv in piljenice 675.872; lesa za jame in krajnikov 55.385; pragov za železnice 605.190; dog za sode in tla 273.066; blaga iz hrasta, tudi obsekano, 352.516; iz bukovega lesa 249.723; iz smrečja 1.276.862; drvnega oglja 556.628; koščenin 117.714. Vse vrste lesa skupaj 4.940.876.

V letu 1903.

Drv in piljenice 802.512; lesa za jame in krajnikov 359.375; pragov za železnice 223.135; dog za sode in tla 223.933; blaga iz hrasta, tudi obsekano, 298.587; iz bukovega lesa 251.617; iz smrečja 1.185.895; drvnega oglja 452.049; koščenin 220.173. Vse vrste lesa skupaj 4.335.903.

(Konec prih.)

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Giuseppe Verdi št. 33
izdeluje
vsakovrstne obleke
za vsak stan,
kakor tudi
**za civilno, vojaško
in držav. uradnike.**
V zalogi je ravnokar došlo
**raznoverstno
fino blago**
za
pomladno in letno sezono.

Zaloga izgotovljenih oblek in površnikov.

Cene zmerne.

Slovanska knjigarna

✻ ✻ A. GABRŠČEK v Gorici ✻ ✻

priporoča naslednje knjige in muzikalije:

Album „Kranjsko v slikah in opisih“, eleg. vezan 4 K.
Aleksandrov: Pesmi in romance, broš. 3 K 50 h, eleg. vez. 5 K.
Askere A.: Zlatorog, planinska pravljica iz Trente, broš. 1 K 60 h, eleg. vez. 3 K.
Cankar Ivan: Vinjete, broš. 3 K 60 h, eleg. v platno vez. 4 K 60 h.
— Jakob Ruda, drama, broš. 1 K 20 h.
— Za narodov blagor, komedija; broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K.
— Knjiga za lahkomišelnice ljudi, broš. 2 K 50 h, eleg. v platno vez. 3 K 50 h.
— Kralj na Betajnovi, drama; 2 K.
— Erotika, II. izdaja; broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 90 h.
— Hiša Marije Pomočnice, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 50 h.
— Gospa Judit, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Čehov Anton: Momenti, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K.
Jelovšek Vlad.: Simfonije, broš. 2 K.
Jelovšek Ernestina: Spomini na Prešerna, broš. 2 K, eleg. v platno vez. 3 K 40 h.
Dr. Ilesič Fr.: Prešeren in Slovanstvo, 70 h.
Kaj hočemo? Poslanica slov. mladini, broš. 50 h.
Kersnik Janko: Zbrani spisi.
I. sešitek. Cykamen, broš. 2 K 50 h.
II. sešitek. Agitator, broš. 2 K 50 h.
III. sešitek. Na Zerinjah, broš. 2 K 50 h.
IV. sešitek. Lutrski ljudje, Testament, broš. 2 K 50 h.
V. sešitek. Rožlin in Vrjanko, 2 K 50 h.
VI. sešitek. Jara gospoda, Očetov greh, broš. 2 K 50 h.
VII. in VIII. sešitek. Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo, broš. 5 K.
Kersnik Janko: Zbrani spisi. Vezana izdaja. V platno vez. po 6 K, v fini pol franc. vezbi po 7 K.
I. zvezek. Cykamen in Agitator.
II. zvezek. Na Zerinjah, Lutrski ljudje in Testament.
III. zvezek. Rožlin in Vrjanko, Jara gospoda in Očetov greh.
IV. zvezek. Gospod Janez, Kmetске slike, Humoreske, Povesti za ljudstvo.
Kette Dragotin: Poezije, eleg. vez. 4 K 40 h. (Razprodan; nova izdaja se pripravlja.)
Koebeč Fran: Pregovori, prilike ipr. 60 h.
Dr. Krek Gojmir: Anton Askere, Studie, broš. 1 K 60 h.
Kveder Zofka: Iz naših krajev, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 4 K.
Murnik Rado: Navihanci, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Murnik Rado: Bacek v strahu, broš. 70 h.
Prešernove poezije. Uredil A. Askere, broš. 1 K 40 h. Elzevir izdaja 3 K.
Dr. Sorli Ivo: Človek in pol, broš. 2 K 50 h, eleg. vez. 3 K 50 h.
Trdina Franc: Bahovi buzarji in Iliri, broš. 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h.
— Bajke in povesi I, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K 20 h.
Vasičeva M.: Dobra kuharica, v platno vezana 6 K, 6 K, po pošti 6 K 55 h.
Vseučiliški zbornik, broš. 4 K.
Zupančič Oton: Časa opejnosti, broš. 2 K, eleg. vez. 3 K.
Zupančič Oton: Čez plan, broš. 2 K, eleg. v usnje vez. 3 K.

Za mladino:

Pisanice. Pesmi za mladino. Zložil Oton Zupančič. Kartonirane 80 h.
Medvedji lov. Čukova gostija. Povesti. Spisal Josip Brinar. Kartonirano 80 h.
Na rakovo nogo. Povest. Spisal Ivo Trošt. Kartoni-rano 80 h.
Roza Jelodvorska. Povest. Spisal Krištof Schmidt, S 6 koloriranimi podobami, eleg. vez. 2 K.
Nove pravljice iz tisoč in ena noč. S koloriranimi slikami Eleg. vez. 2 K.

Književnost.

Osebn. dohodnina. — Četrto poglavje za-kona z dne 25. okt. 1896. št. 220. drž. zak. o neposrednih osebnih davkih s pojasnili, za-devnimi odločbami c. kr. upravnega sodišča in raznimi vzorci. Uredil in sestavil Valentin Žun, c. kr. davčni nadzornik. V Kranju 1905. Izdalo društvo „Pravnik“. Cena K 1-20, s poštnino K 1-30.

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Andrej Fajt

pekovski mojster
v Gorici Corso Franc. Glav. št. 2.
filijalka v isti ulici št. 20.

Sprejema naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmance, poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov.
Ima tudi na prodaj različne moke, fino pecivo, fina vina in likerje po zmernih cenah.
Za veliko noč priporoča gorlško pinco, potlice itd.

Zoologjski atlant. Sestavil H. Leutemann. Slo-venski mladini razložil A. Pavlin. 24 tabel s 255 koloriranimi slikami in 57 strani besedila. Trdo vez. 6 K.
Dobri otroci. Kolorirane slike s pesmicami. Za najmlajšo mladino. Cena 24 h.
Naše domače živali. Kolorirane slike iz domačega živalstva brez besedila. Broš. 40 h.
Drobiž v podobah. Cena navadni izdaji 40 h.
Drobiž v podobah. Leporella-izdaja (slike so napete na močni lepenci s platnenimi hrbtmi, in sicer na eni strani „Drobiž“, na drugi pa „Naše domače živali“). Cena 1 K 50 h.
Nočova barka. Živalstvo v podobah s pesmicami. Kolorirana izdaja. Cena 1 K 50 h.
Sladki orehi. Računski primeri v slikah in pesmi-cah. Cena kolorirani in karton. izdaji 1 K 60 h.

Muzikalije:

Podoknica iz Teharskih plemičev za klavir. Hoff-meister K., 1 K.
Pesmi za visoki glas s spremljevanjem klavirja. Hoffmeister K., 1 K 50 h.
Trije jahati, melodram za klavir. Hoffmeister K., 1 K.
Zvezdica, polka mazurka za klavir. Volarič H., op. 9. 90 h.
Slovenske narodne pesmi. Pirnat Stanko, partitura 3 K 40 h. — Posamezni glasovi po 40 h.
Tri Askereve balade, zložil Risto Savin. 2 K 40 h.
Zimska idila. Balada za srednji glas. Risto Savin. 1 K.
Pod oknom. Samospev za bariton, dr. Gojmir Krek. 1 K 60 h.
Pozdrav Gorenjski, valček za klavir. Parma Vikt. 2 K.
Bela Ljubljana, valček za klavir. Parma Viktor. 2 K 40 h.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. I. zvezek. Gerbič Fran, 3 K.
Album slovenskih narodnih napevov za klavir. II. zvezek. Gerbič Fran, 3 K.
Možiček. Enodejanska pantomima za klavir. Ipavec. 5 K.
Tri pesmi za en glas s spremljevanjem klavirja. Lajovic Anton, 2 K 50 h.
Legionarji. Uglasbil V. Parma.
I. Zapoji mi, ptičica, glasno. Pesem za sopran s klavirjem. 1 K 20 h.
II. V petju oglasimo. Možki zbor s klavirjem 1 K 80 h.
III. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
IV. Romanca. Za tenor s moškim zborom in klavirjem. 1 K 80 h.
V. Ptičica. Za sopran s klavirjem 1 K 20 h.
VI. Skoz vas. Koračnica. Za petje s klavirjem 1 K 20 h.
Rokovnjači. Uglasbil V. Parma.
I. Overtura za klavir 2 K 50 h.
II. Kuplet za moški glas s klavirjem 1 K.
III. Zora vstaja. Za sopran 1 K.
IV. Čvetiček dekle prša bela. Sopran z mešanima zborom in klavirjem 2 K.
Mladi vojaki. Koračnica za klavir. Uglasbil V. Parma 1 K 20 h.
Ista za citre 1 K.
Zdravice. Za samospeve s klavirjem. Uglasbil V. Parma 3 K.
Triglavske rože. Valček po slovanskih napevih za klavir. Uglasbil V. Parma 2 K 50 h.
Slovanske cvetke. Potpourri po slovanskih napevih za klavir. Zložil V. Parma 3 K.

Za citre:

Venec slovenskih pesni za citre. Možiček Jos. II. natis. 1 K 40 h.
Slovenski citrar št. I. Možiček Jos. Narodna ko-račnica, 80 h.
Slovenski citrar št. 2. Koželjski Fr. S., Na vasi, fantaz., 90 h.
Peuk v igranju na citrah. Koželjski Fr. S. I. zvezek 3 K, II. zvezek 3 K, III. zvezek 2 K 60 h.

O priliki Velikonočnih praznikov

priporočam

PETER COTIČ

svojo veliko zalogo čevljev za odrasle in otroke.

V Gorici, v Raštelju št. 32. (v lastni hiši.)

Ako hočete zares

kupiti, vedno solidno in lepo blago po primerno nizkih cenah in se ne pustiti samo radi nizkih cen slepiti, Vam morem s prepričanjem zagotoviti, da se blagovolite obrniti zaupno, v Vašo popolno zadovoljnost, ob vsaki potrebi do domače tvrde

J. ZORNIK - Gorica
sedaj Gosposka ulica št. 10.

ki nudi največjo zalogo vedno zadnjih novosti krasnih okrasov za obleke, perila in ovrtnice za gospode, solčnikov, dežnikov, svil, modercev, predpasnikov, pasov itd.

Zaloga vseh potrebščin za g. šivilje in krojače.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Auerevich dedičev v Ljubljani in plzejskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mošćanska pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja na debelo od 100 kg naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Eksport **Mizarska zadruga** Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo
naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva
vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchia 1. Zastopstvo v Splitu ter Orjentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Konfekcijska trgovina

J. Medved

Gorica Corso Gius. Verdi 38.

naznanja, da je dospelo

pomladansko blago

● ● ● v velikiški izbiri. ● ● ●

Trgovina je letos popolnena v toliko, da je v zalogi tudi velika izbira

čevljev in klobukov.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

V svojem „Trgovskem Domu.“

Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2 %, večje, stalno naložene najmanj na jedno leto, po dogovoru. Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz gube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posejila daje na poroštvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje

Zadružniki vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja znaša vrednost deleža 300 kron.

Stanje 30. junija 1904:

Delež: a) podpisani	K 1.174.800
b) vplačani	376.103
Dana posejila	1.930.929
Vloge	1.828.591

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki terzod ra vijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih ublažujejo katar, urejujejo izmetek, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešuje in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežene velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti brupavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele raditega manjkati v nobeni meščanski ali kmečki hiši. Dobivajo se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kot ena dvanaestorica se ne pošilja

— Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim upehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčič, župnik; Ilija Mamič, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Išče se

učenca

za knjigarno in trgovino z muzikalijami

in umetninami.

Ponudbe na:

Goriška Tiskarna A. Gabršček.

A. vd. Berini - Gorica

Šolska ulica št. 12

velika zaloga oličinega olja

prve vrste

najboljših tvrd iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: K - 64, -72, -80, -88, -96, 1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80, 2

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnino pristo na dom. Posodo se pušča kupeu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamoni s polno

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.